

ВРХОВНО ДРЖАВНО ТУЖИОШТВО

Кл Бр. 6/42

30. Октобра 1942 године

-Београд-

Поверљиво

Господину ПРЕДСЕДНИКУ СРПСКЕ ВЛАДЕ

У ~~меморанду~~ број горњи од маја месеца ове године показао сам: да је масонерија експонент Јеврејства и његов производ, преко ње је Јеврејство требало да оствари свој циљ - светску превласт. У томе је имало подршку нарочито од стране англосаксонске плутократије која је претстављала највиши израз масонерије; да су масони аустријског престолонаследника Франца Фердинанда осудили на смрт још 1912 године и да су дали повод за рат 1914 - 18 године; да су масони после 1918 године у Држави Срба, Хрвата и Словенаца односно Југославији завели јеврејско - масонски режим и управљали Државом за прошлих 20 година; да су свима сретствима радили на томе да наш Народ привежу уз западно-европске демократије и да га одвоје од Немаца уз које је стајао до првог светског рата; да су масони од 1. IX. 1939 године почели са страховитом антинемачком пропагандом у Земљи и припремали терен за улазак нашег Народа у рат на страни Енглеске; да су у томе и успели извршивши државни удар и оборивши Трећи Пакт који смо 36 часова пре тога примили; да су масони од 1918 године нарочито нашу омладину изваспитали у туђинском духу, упутили је левичарским правцем и створили један кадар комунистички настројене омладине; - па су тако масони главни кривци за тешку несрећу која је задесила наш Народ.

Овом приликом слободан сам изнети још и ове податке:

„Прави смисао огромне већине политичких догађаја последњих столећа састоји се у томе, што су исти били изазвани од стране тајне јеврејске силе у раду на припреми једног става у свету, које би на рушевинама националних држава омогућило успоставу владавине и остварења земаљског царства Израиља са земаљским месијом на престолу. У овом свом раду Јеврејство се је ослањало поглавито на своју творевину и своје главно оруђе и авангарду - интернационално масонство, али у томе посебно место и посебан задатак Јеврејство је доделило енглеској масонерији па и самој енглеској држави („Тајни смисао садашњих и будућих догађаја“, од Раула де Рена - „Обнова“ 19. IX. 1942).

1.) „Аустријски престолонаследник Франц Фердинанд био је заклето непријатељ масонерије и реакционер племенитог кова, он је имао реалну и савремену концепцију о федералистичком уређењу хабсбуршке монархије он је претстављао крупну и иминентну опасност по основе француске масонерије на истоку и југоистоку Европе Велики Ориент био је одлучио да се Франц Фердинанд има уклопити, најподеснији инструмент зато остварење био је набујали српски иредентивамаи револуционарни национализам.

„Масон Н. Хартвиг, отправник послера Русије у Београду организовао је преко Аписа-Димитријевића фанатичне омладинце за атентат....

1. ИАБ УГБ СПИВ, 1942, к 588

У атентату је био умешан Ји Ђи Јовановић-Патак, доказано „Крв Словенства“ Г. Ј. Тај атентат који је Аустрија узела као повод за рат био је у циљевима масонерије а противан интересима Српског Народа.“ (Милан Банић-„Масонерија у Југославији“, стр. 44-47).

2.) Са конференције мира у Паризу на којој су главну реч водили масони Српски Народ изашао је осакаћен, захваљујући нарочито Енглезима, добио је много мање него што је заслужио и цела конституција на Југоистоку испала је на његову штету. Уопште рат 1914-18 године донео је Српском Народу више штете него користи.

„После балканских ратова Српском Народу требао је мир. Међутим он је непосредно из тих ратова ушао 1914 године у светски рат, из тога рата изашао је овећан славом, али је био исекасањен, ратни губици били су огромни жртве су биле несразмерне снази Народа и он је преморен пао по земљи, настала је потпуна малаксалост и попуштање, што му је смањило отпор и његову ранију дурашност; онај-паразитски део који неминовно живи на кожи сваког народа, али који се не види и не осећа у нормалним временима, код нас је био узео страшне размере. Тај Грекулус у старој Грчкој постепено се множио док није обухватио целу земљу као огроман ~~на~~бујао коров и захваљујући њему тешка морална и интелектуална деваденција била је главно обележје последњег периода Југославије“. (Др. Драгутин Јанковић - „Грекулус“, „Н. Време“ од 25.VI.1942).

3.) „У процесу припремања наше трагедије који се деценијама разрастао и јачао, масонство је ударило основу духовног однарођивања и створило идејну платформу, са које је могла да се несметано оживотвори и спроводи тактика разарања изнутра. У почетку полако и обазриво, касније све отвореније и безобзирније, разбијене су изнутра основе нашега живота, разводњаван наш животни смисао и народ унутарње разједињаван увођењем једног политичког поретка који је партиским системом владавине разбио народне снаге и изокренуо сватаке државе које са изворним народним сватањем нема никакве везе. Народ је сватао државу као органску целину, овај дух је од ње направио партиску прилику У првој етапи наступало се је са паролем безбојног и безличног хуманизма. У другој етапи са дреком о социјалној правди и неопходности социјалне револуције, која је, опет по њима била могућа само кроз страшну и живу међусобну борбу класа и међусобно сатирање свих друштвених редова“. („Обнова“ од 16.IX.1942).

„Масонске ложе код нас присвајале су себи права народног представништва“ („Загребачка ложа“ „Праведност“ Великој ложи у Београду)... да редовно добива од бироа Народне скупштине све законске основе у циљу ... да узмогнемо благовремено вршити утицај на садржај закона у смислу и духу наших узвишених начела Сподложности наше масонерије енглеским ложама постоје јасни и необориви докази. 27 Март није једино доказао чврсту везу југословенских масона са Енглеском, него је то много раније потврдио званични орган велике ложе „Југославија“-„Шестар“. („Обнова“ од 7.IX.1942).

4.) „Културни утицај новог века код нас био је немачког поређла, обележен у општим цртама и линијама и везан за романтички покрет немачке ниансе а изражен у нас у појави Вука Караџића. Од тога утицаја почиње стварање може се рећи целе наше новије националне културе. Он је дакле шири од утицаја византијског и италијанског и обухвата све области нашега народа. Усто, е

оч је и дубље националан од ова два утицаја, јер је усталом тек са немачком романтиком по превасходству и створен код нас модерни национализам у његовом вишем културном значењу. Немачки културни утицај трајао је код нас до пред први светски рат", "Н.Време" од 31.VII.1940, године-Светислав Стефановић).

Масони су од 1914-18 године почели да нас одвајају „од културе Немаца и да нас подведу под утицај Француске културе и француског духа. Тај утицај међутим, није нам дао оригиналне стваралачке потстицаје, већ је би претежно у знаку имитације и био више формалне природе. И пошто је сам тај француски дух био израз културне декаденције а ова опет израз биолошке и социјалне дегенерације саме француске нације – није ~~да~~ могао позитивно стваралачки утицати ни на друге..... све лудости модернистичке литературе биле су фаталне код нас и довеле су до скоро потпуне стерилизације стварања виших културних вредности. А биле су нам неприступачне моћне позитивне вредности немачког селвачког романа и новела који је донео сасвим свеже елементе изваредних квалитета у целој светској литератури, и који остаје један од драгоцених докумената за објашњење колико је Хитлеров цкрет био дубоко духовно припремљен у немачком народу..... За то време..... код нас је прављена тобож научна пропаганда вечите демократије иза које се крије много од оних мрачних сила које су и довеле до трагедије Европе. А демократија значи превласт квантита над квалитетом, т.ј. превласт масе и материје над духом, те каква значила је увек декаденцију народа, државе и културе". (Исти).

5.) „Јеврејство је змија са две главе: масонеријом и комунизмом. И та змија је крива за све што је недужна Србија и напаћени мали српски народ доживео 27. Марта „напредна“ омладина са нашег универзитета викала је београдским улицама – боље рат него пакт. Иза те заведене омладине стајали су масони и комунисти а иза њих опет вечни Јеврејин" („Н. Време" од 15. IX.1942)

„Иди је изјавио 6. Маја 1941 године у ^{Умачи сисо} доњем дому следеће: Уверење да ће се Југославија успротивити евентуалном немачком нападу, али то за нас није било довољно. Оно што је било потребно, то је један заједнички план! Дакле, британски министар спосљних послова је признао да је Југославија била спремна да брани своја суверена права, али да су Енглези настојавали да та земља приступи ратној сарадњи са Британијом („Н.Време" од 4-7 априла 1942).

„Мада је једна сразмерно мала злочиначка клика изневерила Тројни Пакт, ипак је српски народ морао да сноси последице Тако се је Србија у великом светском идеолошком сукобу сврстала у ред оних сила које су вођене од Јеврејства и масонства покушале да зауставе или пак поврате точак времена Српски народ је у суштини непријатељски расположен према комунизму (Изјава Др. Турнера, „Н.Време" од 9.VIII.1942).

„27 Марта ушли смо у рат по наређењу из Лондона, 22 Јуна ушли смо у грађански рат по наређењу из Москве. („Претседник Владе Недић у истом броју „Н.Времена").

6.)„моменат припремања комунистичке акције у Србији у коме су једну од главних улога играли Јевреји и масони. Стога је приказивање целог овог комплекса чињеница могло да почне указивањем на закулисне радње југословенске масонерије. Оно што је било најпоразније то је интелектуално потстрекавање омладине и штићење свих оних који су илегално вршили комунистичку пропаганду, пада у круг рада масона Да би нас потпуно увукли у комунистичке воде, масони су најактивније помагали припремање пуца

27. марта сматрајући да ће на тај начин дефинитивно остварити своје планове али још и пре пуца осећа се у целокупном јавном животу наше земље да се у позадини многих поухвата комунистичке пропаганде излазе као заштитници масони. Државна цензура није била у стању да спречи прилив комунистичке диктатуре, а у случају да их је цензура забрањивала, активни министри су се заузимали, те је забрана дизана („Н. Време" од 16. IX. 1942).

7.) Тако су масони главни кривци за догађаје од 27. марта као и за несрећу која је доцније снашла Српски народ. Њихов рарорни рад у Српском Народу је још увек у дејству, воде страховиту пропаганду и по налогу Лондона стоје несумњиво у везама са драгом Михајловићем. ~~xxx xxxxx xx xxxxxxxx xxx-
xxx xxxxx.~~

„Генерал недић ил дана у дан, од ноћи до ноћи, води исполинску борбу са мрачним и сатанским силама које вуку Српски Народ у коб и пропаст. Непријатеље које има да савлада моћни су, без срца су и без савести. То су снажне међународне интернационале које немају морала у постизању својих циљева („Српски Народ" од 24. X. 1942).

Најефикаснији начин борбе је, међутим, да се масони као престаници једине преостале интернационале у Српском народу елиминишу из друштва стављањем у концентрационе логоре, те да им се тако онемогући сваки рад.

Масонска пропаганда говори Народу да су за нашу несрећу криви Искључиво Немци, кривица са наше стране у опште се не поставља, јер треба избећи одговорност масона.

За сузбијање те пропаганде није довољно само писати, говорити и слике показивати, а овамо масоне остављати на слободу ^{не} и различитим положајима у Држави и у друштву. Них је потребно физички одстранити из друштва и тако им онемогућити сваки додир са Народом.

Због садашњег ~~благот~~ става према масонима, Народ је у уверењу да су масони још увек моћни и да им нико ништа не може, што масони ~~вечито~~ искоришћују, те у последње време проносе чак гласове, како је Влада била принуђена да направи споразум са масонима.

и ~~тако~~ питање одговорности треба покренути и због Немаца и показати да Народ нема везе са догађајима од 27. Марта и да за тај догађај ~~сноси~~ кривицу један мали број људи. ~~xxx xx xxxxxxxx x xxxxx xxxxx xx xxxxx.~~

Наравно, да масони протурају кроз Народ мишљење „како смо сви и то подједнако криви за несрећу", у том случају отпада посебна и нарочита одговорност масона.

Или, говоре опет масони, прилике су такве да треба време да употребимо на важније ствари, а да га не трошимо и на таква питања као што је питање одговорности. А, међутим, питање одговорности јесте основно питање тешке садашњости наше. Јер:

Наш Народ је снашла несрећа какву не памти Историја ове планете и, сасвим, природно, кривци с наше стране морају се изнаћи и ставити под одговорност. Пред народ се то мора отворено изнети, али не само у речима него и у делима. Само на тај начин се може успешно сузбити пропаганда којом хоће масони да се извуку испод одговорности и да ову пребаце на Немце. Тиме, пак, што масони за све криве Немце и шире мржњу према њима доводе у опасност

наш будући положај, онемогућавајући консолидовање наших прилика, могу да изазову неред и немир у Земљи и да доведу у питање и наш опстанак.

Пред мере коју сам горе предложио потребно је и сузбијати масонску пропаганду – пером преко новина и брошура и речју преко радио и предавања. Чинило би се то свакодневно и са честим понављањем. А лица која би у томе учествовала била би из највиших кругова нашег јавног живота. Посебно није ни мало лак, јер су масони својим утицајем затровали нашу јавност, а нарочито антинемачком пропагандом од почетка овога рата.

У сваком случају, донети Закон о заштити нације у којем би се припадништво масонерији означило као злочин и предвиђене би биле строге казне. Закон би имао ретроактивну снагу. Истовремено би Српска Влада издала декларацију о питању одговорности која би служила и као мотив – образложења Закона.

Врховни државни тужилац,

Јован Л. Кошчић

ИДБ УГБ СПИВ, 1942, к 588

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА